

Anoplodera sexguttata

Sexfläckig blombock

Skalbaggar, Långhorningar

NE

NA

LC

DD

NT

VU

EN

CR

RE

Nära hotad (NT)
B2ab(iii)

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Cerambycidae (långhorningar), **Släkte:** *Anoplodera*, **Art:** *Anoplodera sexguttata* - sexfläckig blombock (Fabricius, 1775) **Synonymer:** *Leptura sexguttata* (Fabricius, 1775)

Kännetecken

En cirka 11 mm lång skalbagge med långa ben och antenner. Grundfärgen är svart, men på varje täckvinge finns en gul teckning som består av en stor, rund fläck nära skuldran, samt en stor, långsträckt, något C-formad fläck på mitten. Färgteckningen kan variera i form, och det finns även exemplar som helt saknar fläckar.

Utbredning och status

Påträffad från Skåne till Västmanland och norra Uppland. Den är även påträffad i våra nordiska grannländer, i Baltikum, Mellan- och Sydeuropa samt i Nordafrika.

Ekologi

Larvutvecklingen sker i gammal, sedan lång tid tillbaka död, grov ekved som ligger på marken, ofta angripen av svampen rostöra (*Hymenochaete rubiginosa*). Larverna gnager slingrande gångar i den ganska torra, rötade splintveden. Arten skall i Tyskland även vara påträffad på bok. Hos oss främst i skogsbestånd med gamla ekar med nedfallna grövre gren- och stamdelar, oftast i ganska tät, lundartad skog. Larvutvecklingen sträcker sig över tre år och mer. Förpuppningen sker i början av juni och den nykläckta fullbildade skalbaggen besöker blommor under juli. Den påträffas ofta i älggräs (*Filipendula ulmaria*), ängsruta (*Thalictrum flavum*) och strätta (*Angelica sylvestris*). Företrädesvis besöker den blommor som växer i små gläntor i skogen.

Hot

Arten hotas genom att dess höga krav på yngelsubstrat gör det nödvändigt att behålla ett ganska stort antal gammelekar i landskapet för att den skall hitta något lämpligt utvecklingssubstrat. Tyvärr städas man ofta bort grövre stam- och grendelar som fallit ner på marken, vilket är ännu ett hot mot artens överlevnad. Genom att *A. sexguttata* förekommer inom så små och begränsade områden finns en stor risk att det uppstår kontinuitetsbrott i födotillgången för denna vackra art på många av dess nuvarande lokaler.

Åtgärder

Man bör spara fler gammelekar i skogslandskapet. Bortstädning av på marken nedfallna grövre grenar och stamdelar av ek bör undvikas.

Naturvård

Åtgärdsprogram: Framtagande avbrutet

Litteratur

Andersson, B. 1974. Notiser om svenska skalbaggar. *Ent. Tidskr.* 95: 182.

Bily, S. & Mehl, O. 1989. Longhorn Beetles (*Coleoptera, Cerambycidae*) of Fennoscandia and Denmark. *Fauna Ent. Scand. Vol. 22*: 60–61.

Lundberg, S. 1964. Bidrag till kännedomen om svenska cerambycider. *Ent. Tidskr.* 85: 165.

Lundberg, S. 1993. Skalbaggar i Hornsö- och Strömsrumstrakten i östra Småland. *Ent. Tidskr.* 114: 92.

Palm, T. 1959. Die Holz- und Rindenkäfer der süd- und mittelschwedischen Laubbäume. *Opusc. Ent. Suppl. XVI*: 311.

Författare

Bengt Ehnström 1999. © ArtDatabanken, SLU 2006.